

NADAL, IMMERSOS EN LES BOIRES

Un relat de: [Sebastià Climent](#)

A casa dels pares mai no celebràvem el Nadal. Ni missa del gall, ni cagar el tió, ni regals, ni dinar tradicional, ni trobada familiar, ni res de res del que la gent acostuma a fer en aquestes festes. El nostre Nadal es limitava al pessebre que construïa el meu pare. No era un pessebre senzill fet a corre cuita i de qualsevol manera, sinó que era una creació artística curiosament dissenyada i elaborada. Quan em deia que l'anava a començar a mi se'm despertava una gran il·lusió. Llavors m'explicava el projecte previst i iniciàvem els preparatius: la taula de suport, el guix i les eines per treballar-lo, la molsa, els llums, les pintures, les figuretes de fang cuit, etc. Estàvem d'acord en tot llevat d'una cosa que era objecte de forta discrepància: el caganer. Jo el volia posar i el meu pare no. I ell, és clar, decidia. Potser pensava que no s'hi esqueia. Però el cas era que en el nostre pessebre hi havia de tot menys el caganer.

He acabat de donar els darrers tocs al pessebre. M'ha costat molt més del que havia previst, però al final me n'he sortit i, com cada any, ha quedat perfecte. El que passa és que enguany m'he endarrerit massa i si em descuido se'm passa el dia de Nadal, que és demà. He heretat del meu pare la tradició de fer el pessebre, però no he heretat ni el seu sentit previsor ni la seva dèria de no incloure el caganer. Al meu pessebre hi ha el caganer.

M'assec a la butaca per descansar una estona. Faig una ullada al pessebre il·luminat i m'agrada. N'estic cofoi. Per la finestra observo la gent que volta pel carrer absolutament emboirat, molt atrafegada anant d'una botiga a una altra fent les darreres compres i enllestint els preparatius per passar aquestes festes nadalenques entre àpats, regals i trobades familiars.

Fa dies que la ciutat està immersa en una densa i humida boira, d'aquestes que, tot i que vagis ben abrigat, se't fica al moll de l'os. La boira, que ara s'ha espessit més i ha esdevingut pixanera, només et deixa veure el que tens a la vora i engoleix tot el que està més enllà, desapareixent de la vista. La boira ja ho te això, va ocultant-te la realitat a mesura que vas apartant-te d'aquesta realitat.

Per Nadal estem immersos en una altra boira. Una boira subtil, materialista i inhibidora. No és una boira meteorològica com la que embolcalla els carrers, és de consciència social, però els seus efectes són els mateixos. Va ocultant-nos el significat real del Nadal a mesura que ens en distanciem, fins que l'hem substituït per unes festes banals i buides de l'esperit original.

A casa no celebràvem el Nadal. Només fèiem el pessebre per recordar que és allà on va començar tot el que donava sentit a la nostra vida. Cada dia de l'any vivíem d'acord amb l'esperit del Nadal. Tot el demés ens era sobrer.